

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010021
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1416010021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2016 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný E. C. F. L. Q. Č. N. C. : G.. XX.XX.XXXX Z. K., E. K. K.-
E. - P., O. K. K.-
Z., L. Č.. X/A

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase si zadovážil zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 329mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 79,7 % hmotnostných obsahujúce 262 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne sedem obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré u seba neoprávnene prechovával až do 15.25 hod. dňa 30. septembra 2015, kedy bol v Bratislave na kpt. Rašu 23 kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Bratislava, ktorým ju dobrovoľne vydal,
pričom Metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Zb. do II. skupiny psychotropných látok.

T e d a

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítaním svedeckých výpovedí svedkov N. G. Q. O. Š.F., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenejšom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skrátenejšo vyšetrovanie, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obžalobu obžalovaný prevzal dňa 14.februára 2016. Výzva s ustanoveniami podľa § 240 ods. 3, 4, § 120 ods. 2, § 36 ods. 4, § 36 ods. 5, ako i na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti Tr. por. prevzal spolu s nariadeným termínom na hlavné pojednávanie na deň 5.apríla 2016 (č. I. 80-82).

Na hlavné pojednávanie, ktoré bolo nariadené na deň 30.marec 2016 sa neustanovil. Svoju osobnú neúčasť neospravedlnil žiadnym spôsobom (e-mailom, faxom, poštou, telefonicky ...). O svojej osobnej neúčasti nepredložil žiadny doklad, ktorý by mu bránil osobne sa zúčastniť predmetného hlavného pojednávania.

Z výsledku lustrácie v ZVJS, ktoré súd vykonal dňa 20.apríla 2016 (č. I. 83) mal preukázané, že obžalovaný v predmetný deň nebol vo väzbe alebo vo výkone trestu.

Pokiaľ ide o hlavné pojednávanie, ktoré je ťažiskom a vyvrcholením procesu dokazovania, toto možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok obsiahnutých v ustanovení § 252 Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené, že do úvahy neprichádzali podmienky vylučujúce vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného - § 252 ods. 3, 4 Tr. por. súd v danom prípade mal za to, že prejednaním veci na hlavnom pojednávaní i v neprítomnosti obžalovaného sa dosiahne cieľ, resp. účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 o predmete zákona, t. j. zákonným postupom náležite sa zistí trestný čin a spravodlivo rozhodne o treste, pri rešpektovaní základných práv a slobôd fyzických osôb.

Súd vykonal dokazovanie v takej kvalite, ktorá vylúčila dôvodné pochybnosti rozsahu nevyhnutom pre spravodlivé rozhodnutie.

Obžalovaný bol vypočutý v prípravnom konaní v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, dodržané boli ustanovenia o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo riadne a včas doručené a zo strany súdu mu bola doručená obžaloba a včas a riadne predvolanie na hlavné pojednávanie - a súčasne boli splnené podmienky, že nebol prítomný žiadna zo skutočností vyplývajúcich z ustanovenia - § 252 ods. 3, 4 Tr. por.) - nie je prekážka nevykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný sa na stanovený termín hlavného pojednávania dňa 30.marca 2016 nedostavil. Za takéhoto stavu postupoval súd v súlade so zákonom - keď vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nakoľko na takýto postup boli splnené podmienky všetky vyžadované ustanovením § 252 ods. 2 Tr.por.

Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 18.decembra 2015 využil svoje právo a vo veci nevypovedal (č. l. 16-20).

Počas dokazovania, ktoré sa vykonávalo na hlavnom pojednávaní dňa 30.marca 2016 sa obžalovaný dostavil na hlavné pojednávanie a to v čase, keď sa hlavné pojednávanie vykonávalo v jeho neprítomnosti (č. l. 85) a súd tak pokračoval v dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný a prokurátor súhlasili podľa § 263 ods. 1 Tr.por., aby boli prečítané svedecké výpovede svedkov N. G. Q. O. Š..

Z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne N. G. bolo preukázané, že v predmetný deň spoločne so svedkom O. Š. vykonávali hliadkovú službu na ulici kpt. Rašu v Bratislave. Na predmetnej ulici vykonávali preto hliadkovú činnosť, že v minulosti dochádzalo tu k vykrádaniu pivničných priestorov. Ako prechádzali so služobným motorovým vozidlom videli osobu mužského pohlavia sedieť na lavičke v parku neďaleko bytového domu č. 23. Keď ich táto postava uvidela ihneď sa postavil a snažil sa z miesta odísť. Preto predmetnú osobu skontrolovali. Vyzvali ju, aby predložila doklad totožnosti - na čo odpovedal, že nemá občiansky preukaz. Jeho totožnosť bola overená v dostupných evidenciách. Keď bol lustrovaný bol značne nervózny, mal roztrasené ruky - mali preto podozrenie, či neprechováva pri sebe veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Z ich strany bol poučený- že v prípade, že má pri sebe nejaké drogy, zbrane a veci pochádzajúce z trestnej činnosti môže ich dobrovoľne vydať no môže si tým privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Následne s ním bola spísaná zápisnica o vydaní veci a bol eskortovaný na políciu.

Obžalovaný súhlasil s obsahom predmetnej výpovede svedkyne.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka O. Š.F. mal preukázané, že dňa 30.septembra 2015 okolo 13:00 hod. prišiel obžalovaný pre predmetného svedka. Obaja sedeli na lavičke na ulici kpt. Rašu v Bratislave. Následne prišli dvaja policajti (muž a žena) a žiadali ich o predloženie občianskych preukazov. Ani jeden z nich nemal občiansky preukaz. Policajтка im povedala, že v predmetnej lokalite dochádza často ku krádežiam a preto sa spýtala, či majú pri sebe nejaké zbrane, drogy alebo iné látky pochádzajúce z trestnej činnosti. Obžalovaný vytiahol z vnútorného vrečka bundy zatavenú injekčnú striekačku a povedal, že má pri sebe pervitín a kúsok žiarovky. Do predmetnej chvíle svedok vypovedal, že on o tejto skutočnosti nemal vedomosť. Policajti ho poučili, že môže tieto drogy dobrovoľne vydať - no môže to aj odmietnuť. Obžalovaný im veci dobrovoľne vydal. Následne bol obžalovaný predvedený na políciu a on išiel domov.

Obžalovaný súhlasil s obsahom predmetnej výpovede svedka.

Z prečítaného znaleckého posudku od Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz so sídlom v Bratislave (§ 268 ods. 2 Tr.por.)

Predložené množstvo špinavo bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 329 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 79,7 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) obsahujúce 262 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za sedem - dvadsaťšesť obvykle jednorazových dávok drogy.

Z prečítaného znaleckého posudku od znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. Natálie Dimovej (§ 268 ods. 2 Tr.por.) bolo preukázané, že obžalovaný bol liečený vo viacerých psychiatrických oddeleniach. Terajšie psychiatrické vyšetrenie znalkyňa považovala za dostatočné. Navrhla, aby obžalovaný pokračoval v psychiatrickej liečbe ambulantnou formou.

Obžalovaný súhlasil so závermi znaleckého posudku.

Zo zápisnice o vydaní veci bolo preukázané, že obžalovaný dňa 30.septembra 2015 o 15:25 hod. vydal jeden kus zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky. Predmetné veci vydal dobrovoľne a veci mal pre vlastnú spotrebu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Obžalovaný spoločne so svedkom O. Š. v predmetný deň - t. j. 30.septembra 2015 boli na ulici Kpt. Rašu č. 23 v Bratislave. Obaja sedeli na lavičke pred predmetným bytovým domom. Zo strany polície boli vyzvaní na preukázanie totožnosti. Ani jeden z nich nemal občiansky preukaz. Ich uvedené údaje boli overené iným spôsobom a zo strany polície im bolo oznámené, že na mieste, kde sa všetci

nachádzali dochádzalo často ku krádežiam a preto boli oni legitimovaní. Zároveň boli dotazovaní, či nemajú pri sebe nejaké zbrane, drogy alebo iné látky pochádzajúce z trestnej činnosti. Tiež boli poučení, že predmetnú skutočnosť môžu odmietnuť, lebo by si tým privodili trestné stíhanie. Svedok potvrdil, že obžalovaný vytiahol z bundy zatavenú injekčnú striekačku a povedal, že má pri sebe pervitín a kúsok žiarovky. Tieto predmetné veci dobrovoľne vydal - čo bolo potvrdené i zo zápisnice o vydaní vecí, ktorá bola obžalovaným podpísaná. Svedok o týchto skutočnostiach (teda o veciach, ktoré mal obžalovaný pri sebe) nemal vedomosť. Znaleckým dokazovaním bolo potvrdené, že obžalovaný tak prechovával minimálne sedem obvykle jednorazových dávok drogy - metamfetamínu. Metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Zb. do II. skupiny psychotropných látok.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu vecí a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaný konaním naplnil zákonné znaky prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.). Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný do predmetného dňa 30.septembra 2015 neoprávnene prechovával pre svoju vlastnú potrebu psychotropnú látku - metamfetamín. V súlade so znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava bolo preukázané, že predmetné množstvo zodpovedalo minimálne siedmim obvykle jednorazovým dávkam drogy. V danom prípade išlo o metamfetamín, ktoré podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do II. skupiny omamných látok. Predmetnú látku mal vo svojej držbe do 30.septembra 2015. Z jeho strany bola vydaná policajnej hliadke, ktorá ho podrobila kontrole. Tejto on dobrovoľne vydal predmetnú látku. Podľa jeho vlastnej výpovede predmetnú omamnú látku mal pre vlastnú potrebu.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku,

príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z odpisu registra trestov a pripojených spisov tunajšieho súdu bolo preukázané, že tento do spáchania žalovaného skutku nevedol riadny život.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 0T/16/2015 bol trestným rozkazom uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.januára 2015. Predmetný trest odňatia slobody vykonal dňa 18.marca 2015.

Rozsudkom tunajšieho súdu, pod č. k. 3 T/76/2009-84, zo dňa 22.septembra 2009 bol obžalovaný uznaný vinným podľa 172 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.septembra 2009. Z predmetného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený dňa 16.augusta 2012 so skúšobnou dobou v trvaní štyri roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.augusta 2012.

Celkove bol obžalovaný päťkrát postavený pred súd - uznaný vinným a odsúdeným (č. I. 74-75).

Z predmetného tak vyplýva, že bol už za trestný čin odsúdený - a teda súd aplikoval príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák.

Vo vzťahu k obžalovanému inú príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr.zák.) a ani poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. nezistil.

Základná trestná sadzba je v danom prípade až päť rokov - s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. - je dvadsať mesiacov, t. j. jeden rok osem mesiacov - päť rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest musí byť vždy v súlade i s individuálnou a generálnou prevenciou a následnou vymožitelnosťou - čo by v tomto prípade absentovalo vinou obžalovaného.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči, ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Z uvedených skutočností má súd za to, že trest uložený v trvaní jeden rok osem mesiacov postačuje na nápravu obžalovaného.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

Uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok a osem mesiacov tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania páchatel'a na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu so stredným stupňom a to s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.